

**МЕЖДУНАРОДНЫЙ НАУЧНЫЙ ЦЕНТР
РАЗВИТИЯ НАУКИ И ТЕХНОЛОГИЙ**

**МЕЖДУНАРОДНЫЙ НАУЧНЫЙ ЖУРНАЛ
«ИНТЕРНАУКА»**

Сборник тезисов научных трудов

**XLII МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ:**

**«АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ
СОВРЕМЕННОЙ НАУКИ»**

«27» июня 2019

Збірник тез наукових праць

**XLII МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ:
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ НАУКИ»**

«27» червня 2019

Abstracts of scientific papers

**XLII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE:
«ACTUAL PROBLEMS OF MODERN SCIENCE»**

June 27, 2019

Санкт-Петербург–Астана–Киев–Вена
2019

ББК 20
УДК 001
А-43

Актуальные проблемы современной науки: сборник тезисов научных трудов XLII Международной научно-практической конференции (Санкт-Петербург–Астана–Киев–Вена, «27» июня 2019 года) / Международный научный центр развития науки и технологий, 2019. — 66 с.

В сборнике представлены материалы XLII Международной научно-практической конференции: «Актуальные проблемы современной науки».

Материалы публикуются на языке оригинала в авторской редакции.

Редакция не всегда разделяет мнения и взгляды автора. Ответственность за достоверность фактов, имен, географических названий, цитат, цифр и других сведений несут авторы публикаций.

При использовании научных идей и материалов этого сборника, ссылки на авторов и издания являются обязательными.

© Авторы статей, 2019
© Международный научный центр
развития науки и технологий, 2019
© Международный научный журнал
«Интернаука», 2019

СОДЕРЖАНИЕ

СЕКЦИЯ 1. ГОСУДАРСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ	9
Бабицька Світлана Ігорівна	
Типи та моделі державної політики у сфері культури	9
Серьогіна-Берестовська Оксана Вікторівна	
Проблеми та перспективи розвитку сільської соціальної інфраструктури в Україні.....	12
СЕКЦИЯ 2. НАЦИОНАЛЬНАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ.....	15
Тумченко Nickolay, Fialko Nataliia	
Two main threats to the national energy security	15
СЕКЦИЯ 3. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ	20
Зайченко Наталія Іванівна	
Категорія «душа» в іспанських педагогічних трактатах межі XIX–XX ст....	20
СЕКЦИЯ 4. ТЕХНИЧЕСКИЕ НАУКИ.....	24
Fialko Nataliia, Gnedash Georgii, Navrodska Raisa, Presich Georgii, Shevchuk Svitlana	
Complex heat-recovery systems to improve the efficiency of boiler plants ...	24
Fialko Nataliia, Navrodska Raisa, Shevchuk Svitlana, Presich Georgii	
Protection of gas-exhaust ducts of boiler plants in the application heat-recovery technologies	29
Fialko Natalia, Stepanova Alla, Navrodska Raisa, Presich Georgiy	
Application of complex approaches to study the efficiency of the air heater for the heat-recovery system	33
Булах Богдан Вікторович, Лашко Олена Вікторівна	
Аналіз та рефакторинг програмного коду для потреб викладача програмування	38
СЕКЦИЯ 5. ФИЗИКО-МАТЕМАТИЧЕСКИЕ НАУКИ	42
Prokopov Victor, Sherenkovskiy Julii, Fialko Nataliia, Yurchuk Volodymir, Meranova Nataliia	
Class of polyargument systems methods for decision of multidimensional tasks of transfer	42

СЕКЦИЯ 6. ФИЛОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ	47
Зінченко Ольга Зіновіївна	
Парадигма образу святості в давній українській літературі (X–XII ст.)... 47	
СЕКЦИЯ 7. ЭКОНОМИЧЕСКИЕ НАУКИ.....	50
Antonov Danylo	
Digital economy: finances and credit.....	50
Yanenkova Iryna	
Key aspects of Ukraine’s integration into a single digital market in Europe... 52	
Монтрін Ірина Ігорівна, Столярук Наталія Андріївна	
Стан та тенденції розвитку фестивального туризму	54
Фтомова Олена Сергіївна	
Еволюція поглядів на проблему дослідження економічного розвитку, нерівності та добробуту населення	57
СЕКЦИЯ 8. ЮРИДИЧЕСКИЕ НАУКИ	61
Денисенко Всеволод Вячеславович	
Аналіз праворозуміння шляхом застосування системного підходу	61

Секція 3. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Зайченко Наталія Іванівна
*доктор педагогічних наук,
професор кафедри загальної та прикладної психології
ПВНЗ «Інститут екології економіки і права»
м. Київ, Україна*

КАТЕГОРІЯ «ДУША» В ІСПАНСЬКИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТРАКТАТАХ МЕЖІ ХІХ–ХХ СТ.

Іспанський педагог А. Буено (Angel Bueno) у праці «Душа» (1897 р.) розгорнув цілісний аналіз філософської категорії «душа». Людина як Боже створіння наділена «подібною до божественної субстанцією», безсмертною, стійкою, — душею. Саме душа відрізняє людину від тварини, оскільки виключно душа дає змогу людині думати й працювати свідомо [1, с. 5–6].

Основною метою життя людини є усвідомлення своєї долі: задля чого її створив Бог. Людина має в процесі життя пізнати сама себе, щоб гідно виконати задумане Богом і природою. І неможливо досягнути величину людської істоти — «компендіуму творіння, натхненної всіма силами природи, облагородженої і піднесеної на всевишній трон» — без пізнання її душі [1, с. 8].

Неоціненне благо влади душі досягається тим, що дитину змалку при звичають боротися з поганими нахилами, навчають думати про Бога, вірувати в нього. Засобом для боротьби з поганими пристрастями є діяльність, сповнена корисних занять і доброї волі. Діяльність людини має ґрунтуватися на любові до Бога, до світу, до наук і мистецтва, адже «без любові немає добра, без добра немає дій, без дій немає доброчинності» [1, с. 15–16].

На переконання А. Буено, «така доброчинність із доброчинностей, як мир душі, або спокій свідомості, душевне самовладання, досягається єдино можливим чином — завдяки постійній роботі над добром;

зрозуміло, що допомагає і веде віра в Бога, бо без цієї допомоги нічого не може людина» [1, с. 16].

Велику роль у розвитку душі відіграє воля. Воля, яка виховується у людини змалку, дозволяє їй добиватися перемоги над злом, думати і діяти завжди по-доброму, так, як Бог указав людині. Слаба воля внаслідок поганого виховання може стати передумовою для озлоблення людини, її гріховності та злочинності. Міцна воля — «це істотна умова, краща база усілякого щастя; вона, здійснюючи вплив на мислення і діяльність, добивається, щоб дії і уява спрямовувалися на благо, на благородне, на мудрість і справедливість, яких Всевишній вимагає від людини», — наголошував іспанський педагог [1, с. 18–19].

У «Трактаті з антропології і педагогіки» (1896 р.) іспанського викладача, директора Нормальної учительської школи м. Сеговії Г. Еррайнса (Gregorio Herrainz) зазначалося, що «душа, спрямувавшись на зовнішній або внутрішній об'єкт, бере його до уваги, досліджує, замислюється про нього, привласнює його; і, відповідно, віднаходить подібність, привабливість або, навпаки, відразливі сторони, схиляється до приближення або віддалення, до налагодження зв'язку чи його несподіваного розривання; з усього цього заключається, що чутливість — це стан задоволення або неприйняття, взаєморозуміння або відчуження, в який огортається психічна природа в своїй здібності об'єктивного сприйняття» [2, с. 107].

Усередині «простой і невидимої» душі, в різноманітні її діяльності, в її явищах — те, що сприймається, є передумовою, а те, що відчувається, є наслідком; це наказує розум, і це підтверджує досвід [2, с. 108].

Людська душа — це елемент духовної природи. Основними властивостями душі є такі: «єдність, ідентичність, здатність до удосконалення, безсмертність, сприйнятливість, спонтанність, активність, вільність, відповідальність, приналежність особистості, розумність та усвідомленість» [2, с. 67]. Характеризуючи кожен з властивостей душі, Г. Еррайнс пояснював, що єдність душі — то не є синтез якихось окремих часток, а природна одиниця, індивідуальність душі, феноменальне «я», котре не перебуває в іншому бутті — «не я». Ідентичність душі, або «постійність в єдності», виявляється в тому, що з часом есенція і сила душі залишаються незмінними. Перебуваючи в постійному активному духовному пошуку, людина удосконалюється, виховує власний характер. Душа не сумісна з роздільністю, руйнуванням, вона не гине, не помирає. В земній сфері завдяки органам відчуття душа людини опанує світ — сприймає, думає, відчуває, бажає, вирішує [2, с. 68–69].

Душа активна, і вона є джерелом діяльності. Душа вільна, вольові рішення людина приймає не зосліпу, а засновуючись на внутрішніх

переконаннях, тому вона відповідає за них. Г. Еррайнс стверджував, що «душа конститує нашу моральну сутність, нашу особистість; робить нас суб'єктами права та обов'язку» [2, с. 70].

Визначний іспанський педагог П. де Алькантара Гарсія (Pedro de Alcantara Garcia) у «Педагогічному трактаті» (1896 р.) зауважував, що часто в історії культ виховання засновувався на переважанні однієї із трьох фундаментальних здібностей душі — або відчуттів, або розуму, або волі. Це основна причина того, що духовне життя людини відбувалося «у справжньому дисбалансі». Важливо, щоб у процесі виховання увага приділялася рівномірному розвитку усіх трьох складників духовного життя людини і досягалася його гармонія [3, с. 61–62].

Іспанський учитель, директор Вищої учительської школи м. Кордови Х. Фернандес-Хіменес (Jose Fernandez-Jimenez) у праці «Судження з педагогіки» (1898 р.) зазначав, що у людської істоти є здібності, або потенції, через які проявляється та працює дух. Це насамперед такі здібності людини, як «моральність, соціальність, прагнення до досконалості, здатність виховуватися, а також мова» [4, с. 11].

Моральність — це здібність людини, яка полягає у пізнанні добра і відділенні його від зла, у чиненні добрих справ і боротьбі з лихими. Моральність засновується на відповідальності людини за свої дії.

На думку Х. Фернандеса-Хіменеса, соціальність — це вроджена, спонтанна властивість людини, вона не є продуктом звичаїв або угод. Людина створювалася для життя у спільноті. Прагнення людини до досконалості прямо пов'язано з її здатністю виховуватися. За допомогою виховання людина удосконалюється. Виховання — це засіб, а досконалість — мета [4, с. 11–12].

В «Елементарному педагогічному трактаті» (1901 р.) видатного іспанського педагога-богослова, викладача Центральної нормальної учительської школи Р. Бланко Санчеса (Rufino Blanco y Sanchez) стверджувалося, що «людська душа — проста, духовна і безсмертна субстанція; вона є первинною засадою життя» [5, с. 17].

На відміну від тварини, яка теж має тіло і душу (ánima), людина є істотою розумною, здатною розмірковувати — слідувати від одних істин до інших та встановлювати між ними зв'язки [5, с. 17].

Доля людини полягає в тому, щоб виконати Божий задум — здійснити добро і заслужити вічну славу. Для католицької педагогіки це найважливіша ідея, адже від того, що дасть дитині виховання, залежатиме її земна доля і досягнення мети, заради якої вона була створена [5, с. 18].

У праці «Педагогіка. Загальне виховання» (1912 р.) викладач педагогіки Валенсійської вищої учительській школи Г. Рекуеро Гарсія

(Galo Rescuero Garcia) відмітив, що «тільки людська душа є справжнім відображенням Творця, яке божественним сяянням проступає на чолі людини задля того, щоб вирізняти її серед інших створінь» [6, с. 27].

Таким чином, у різних іспанських педагогічних трактатах межі XIX–XX ст., призначених для підготовки шкільних учителів, ключове значення було відведено проблемі виховання душі людини і висвітленню категорії «душа». Тлумачення останньої здійснювалося виключно в контексті християнської педагогіки з її наголосами на духовному бутті людини, виконанні фатально визначеної долі та приближенні до божественного ідеалу.

Література

1. Bueno A. Alma. Burgos: Imp. y lib. de Hijos de Santiago Rodriguez, 1897. 33 p.
2. Herrainz G. Tratado de Antropologia y Pedagogia. Madrid: Libreria de la Viuda de Hernando y C., 1896. 565 p.
3. Alcantara Garcia P. Tratado de Pedagogia. Madrid: Saturnino Calleja, 1896. 440 p.
4. Fernandez-Jimenez J. Disertaciones de Pedagogia para uso de los alumnos de las escuelas normales y de los maestros de primera ense anza. Cordoba: Imp. La Region Andaluza, 1898. 292 p.
5. Blanco y Sanchez R. Tratado elemental de Pedagogia. Madrid: Imprenta Moderna, 1901. 333 p.
6. Rescuero Garcia G. Pedagogia. Educacion General. T. 1. Valencia: Establecimiento tipografico «La Gutenberg», 1912. 363 p.